

Juvenes Translatores

PDF generated for translation No.: 1126 from student id: 9264 [pl - sv]

Your translation [svenska]

Snöflingornas år

Sociologerna kallar dem för snöflingornas generation. Men de unga volontärerna i Krakows hjälpcenter för Ukraina verkar vara allt förutom osjälvständiga eller överkänsliga. De kommer från olika länder, men förenades i viljan att hjälpa till. Żenia flydde från Ukraina snart efter att kriget bröt ut. Hennes föräldrar stannade kvar, pappan begav sig till fronten och mamman tar hand om hundarna och den sjuka farmorn. Żenia är hyfsat bra på polska, eftersom hon under sitt andra universitetsår åkte på en stipendieresa med Erasmus till Krakow. Det var också då hon blev vän med Anna som hon bor hos nu.

Idag gick de båda till magasinet med gåvor till flyktingarna, där Żenia (tack vare sina kunskaper inom det ukrainska språket) ger ut information och Anna jobbar med sortering av sakerna. Idag får de också ett nytt uppdrag: tidigt på morgonen anlände en grupp volontärer från Spanien, de behöver få allt visat och förklarat för sig. De får hjälp av Tom från USA, som bara varit i Krakow någon vecka men snabbt funnit sig tillrätta, samt Claudia, en tysk tjej, otroligt organiserad, hon vet bäst av alla var man hittar vad och hur man ska orientera sig i den rådande kalabaliken. Spanjorerna är fem stycken, de har åkt hit i samband med ett EU-utbyte i skolan, men istället för att sitta på lektion eller utforska stan så valde de volontärbete. Snart är de i full gång med att bära paket, packa upp och fylla hyllorna med saker. Det blir mycket skratt och prat, språken blandas med varandra: polska, ukrainska, engelska och spanska.

Det finns inte mycket tid för samtal. "Varför är ni här?", frågar jag. "För att jag vill göra något, inte bara sitta sysslolöst och tänka på vad som händer i mitt land", säger Żenia. "För att jag vill hjälpa Żenia och andra

Juvenes Translatores

PDF generated for translation No.: 1126 from student id: 9264 [pl - sv]

ukrainare", lägger Anna till. "För volontärbete är kul, man kan göra något gott för andra samtidigt som man får lära känna nya människor och spendera tid i en grupp...", börjar Claudia. "Exakt!", avbryter Tom, "Jag är så trött på pandemin, jag vill kunna resa, vara med människor och ha ett riktigt liv, inte bara snacka genom zoom". "Innan pandemin så gick jag på klimatmarscher", fortsätter Claudia. "men det var frustrerande, för ingen lyssnade och sedan kom pandemin. Nu känner jag i alla fall att alla här kan bidra på sitt sätt och göra något nyttigt.

De vill inte prata mycket om pandemin. "Inga fester, inget studentliv, tråkiga internetföreläsningar, och så behövde man klara tentorna också", sammanfattar Anna. "Det var helt enkelt svårt, punkt slut.", säger Tom kort.

Drömmarna då? Resor, studier, stipendier, ett intressant jobb... "Och att kriget ska ta slut" säger Żenia så tyst att det nästan är en viskning. Alla slutar plötsligt att prata och en stund det blir helt tyst.

Juvenes Translatores

PDF generated for translation No.: 1126 from student id: 9264 [pl - sv]

Text to translate [polski]

Rok płatków śniegu

Socjologowie nazywają ich pokoleniem płatków śniegu. Ale młodzi wolontariusze w krakowskim centrum pomocy Ukrainie wcale nie przypominają niesamodzielnymi nadwrażliwców. Są z różnych krajów, ale łączy ich to, że chcą pomagać. Żenia uciekła z Ukrainy na samym początku wojny. Jej rodzice zostali, ojciec poszedł na front, a mama opiekuje się chorą babcią i psami. Żenia nieźle radzi sobie po polsku, bo na drugim roku studiów była na stypendium Erasmusa w Krakowie. Wtedy zaprzyjaźniła się z Anią, u której teraz mieszka.

Dzisiaj obie przyszły do magazynu z darami dla uchodźców, gdzie Żenia - z racji znajomości ukraińskiego - udziela informacji, a Ania pracuje przy sortowaniu rzeczy. Dzisiaj przydzielono im też nowe zadanie - rano przyjechała grupa wolontariuszy z Hiszpanii, trzeba im wszystko wytłumaczyć i pokazać. Pomaga im w tym Tom z USA, który jest w Krakowie dopiero od tygodnia, ale szybko się tu zadomowił, oraz Claudia, Niemka, świetnie zorganizowana, najlepiej ze wszystkich wie, co gdzie znaleźć i jak się zorientować w panującym tu rozgardiaszu. Hiszpanów jest piątka, przyjechali w ramach unijnej wymiany szkolnej, ale zamiast zajęć w klasie i zwiedzania miasta wybrali wolontariat. Już po chwili noszą paczki, rozpakowują, ustawiają rzeczy na półkach. Przy tym wszystkim jest sporo śmiechu, mieszają się języki: polski, ukraiński, angielski i hiszpański.

Niewiele jest czasu na rozmowę. „Dlaczego tu jesteście?” - pytam. „Bo chcę coś zrobić, nie chcę siedzieć beczynn timer i myśleć, co dzieje się u mnie w kraju” - mówi Żenia. „Bo chcę pomóc Żeni i innym Ukraińcom” - dodaje Ania. „Bo wolontariat jest fajny, można zrobić coś dobrego, a przy tym poznać ludzi, pobyc w grupie” - zaczyna Claudia... „No właśnie!” - przerywa jej Tom - „Ja mam już dość pandemii, chcę podróżować, być z ludźmi, mieć prawdziwe życie, a nie tylko gadać przez zoom”. „Przed pandemią chodziłam na marsze klimatyczne” - ciągnie dalej Claudia - „ale to było frustrujące, bo nikt nas nie słuchał, a potem przyszła pandemia. Teraz przynajmniej mam poczucie, że każdy może tu dołożyć swoją cegiełkę i zrobić coś pożytecznego”.

O pandemii nie chcą dużo mówić. „Żadnych imprez, życia studenckiego, nudne wykłady przez internet, a egzaminy trzeba było zdać” - podsumowuje Ania. „Ciężko było i tyle” - ucina krótko Tom. A marzenia? Podróże, studia, stypendia, ciekawa praca... „I żeby wojna się skończyła” - dodaje Żenia prawie szeptem. Wszyscy nagle milkną i na chwilę robi się zupełnie cicho.